

ابوتراب خسروی

ابوتراب خسروی (زاده ۱ فروردین ۱۳۳۵) نویسنده معاصر ایرانی است.

خسروی قصه‌نویسی را از کلاس‌های درسی معلم دوران دبیرستانش هوشنگ گلشیری آغاز کرد. او با نوشتن مجموعه داستان دیوان سومنات در دهه هفتاد خورشیدی به شهرتی فراوان رسید.

زندگی

ابوتراب خسروی در سال ۱۳۳۵ در شهر فسا متولد شده‌است. پدر وی نظامی بود و به همین دلیل او در سال‌های جوانی در شهرهای مختلف ایران زندگی کرده بود. در سال‌های ۱۳۴۸ و ۱۳۴۹ در دبیرستانی در اصفهان درس می‌خواند و شاگرد هوشنگ گلشیری نویسنده ایرانی بوده‌است.

او لیسانس آموزش ابتدایی دارد. وی سال‌ها در شهر شیراز به کودکان عقب‌مانده ذهنی آموزش می‌داد. در حال حاضر او بازنشسته شده‌است و در شیراز زندگی می‌کند. خسروی متأهل است و سه فرزند دارد.

آثار ابوتراب خسروی با مضامینی گاهی سوررئال، با تکیه بر ویژگیهای رمان‌های پست مدرن قابلیت کنکاش دارد. او مثل هیچ‌کس نمی‌نویسد و بر ادبیات کهن احاطه دارد.

در آثار خسروی زبان ویژه‌ی را که تمایل به باستان‌گرایی، کهن‌الگویی و بازگشت به زبان متون مقدس دارد، می‌بینیم. گفت‌وگوی متن‌های گوناگون و بینامتنیت در آثار خسروی دیده می‌شود. نوشته‌های خسروی بوی رویا و اسطوره می‌دهند و به همین دلیل همه‌زمانی و همه‌مکانی اند. زمان در این آثار می‌شکند. آثار خسروی انسان را به درنگ، اندیشیدن و استغراق در واژه‌ها دعوت می‌کند. موضوعاتی مثل هستی، مرگ، عشق و انسان که با استحالتهای پی در پی در آثار وی وجود دارند از موضوعات اصلی کارهای اوست.

کلمه، کلیدواژه اصلی آثار ابوتراب خسروی است. «کلمه» در آثار خسروی اصالت دارد.

کتاب‌شناسی

هاویه (۱۳۷۰) مجموعه داستان

دیوان سومنات (۱۳۷۷) مجموعه داستان

اسفار کاتبان (۱۳۷۹) رمان، برنده جایزه مهرگان ادب

رود راوی (۱۳۸۲) رمان، برنده بهترین رمان در دوره چهارم جایزه هوشنگ گلشیری

ملکان عذاب (در دست انتشار) رمان

کتاب ویران (مجموعه داستان) منتشر شده بوسیله نشر چشمه در اسفند ماه ۸۸ توسط نشر چشمه

حاشیه‌ای بر مبانی داستان‌مقالاتی در خصوص تئوری‌های داستان با تکیه بر مقوله داستان ایرانی- (منتشر شده

به وسیله نشر ثالث در بهمن ماه سال ۸۸)